

Mál nr. 226/2016
M og
vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar ökutækis.

Miskabótakrafa samkvæmt 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993.

Gögn.

1. Málskot móttakið þann 14. júlí 2016 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V frá 29. ágúst 2016.

Málsatvik.

M lenti í umferðarslysi þann 16. nóvember 2012 og var í rétti. Bifreiðin sem var í órétti var vátryggð hjá V. Þann 15. desember 2014 fékk M greiddar bætur vegna umferðarslyssins á grundvelli niðurstöðu matsgerðar frá 23. september 2014. Voru bæturnar móttæknar með fyrirvara á uppgjörskvittun sem var eftirfarandi:

Með fyrirvara í bráð og lengd við mat á tímabundnum og varanlegum afleiðingum umferðarslyss 16.11.2012, allt sbr. matsgerð dags. 23.09.2014. Þá er gerður fyrirvari við tekjuviðmiðun í útreikningi bóta vegna varanlegrar örorku en tjónþoli telur að taka eigi tillit til vinnu við öflun fjármagnstekna og afraksturs þeirra vinnu við ákvörðun tekjuviðmiðunar.

Ekki var gerð krafa um miskabætur samkvæmt 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 við fyrrgreint uppgjör og telur V þá kröfu nú of seint fram komna. Fyrirvarinn taki ekki til kröfu um miskabætur skv. 26. gr. skaðabótalaga.

M telur að hann hafi ekki haft fullnægjandi upplýsingar til að leggja fram kröfuna fyrr en síðar og ekki við uppgjörið sem fram fór 15. desember 2014. Telur M að V og lögreglan hafi ekki afhent gögn til sín sem sýndu fram á að ökumaður bifreiðarinnar sem var í órétti hafi verið mjög ölvaður eða um 2 prómill alkóhólmagns í blóði. Þar af leiðandi hafi M ekki vitað af ölvunarástandi ökumannsins og hugsanlegum rétti sínum til bóta skv. 26. gr. skaðabótalaga.

Álit.

Þegar umboð lögmanns M barst V í maí 2013 sendi félagið ýmis gögn til lögmannsins, þ. á m. frumskýrslu lögreglunnar. Í henni kemur skýrlega fram að þegar lögreglan ræddi við ökumann hinnar bifreiðarinnar hafi lagt frá honum áfengisþef. Hafi hann því verður færður inn í lögreglubifreiðina og þaðan í fangamóttöku til töku öndunarsýna og blóðsýnis. Kemur enn fremur fram í áverkavottorði læknis sem lögmaður M fékk í hendurnar að ökumaðurinn hafi verið ölvaður.

Í ljósi framangreind verður að telja að M hafi fengið strax í maí 2013 nægar upplýsingar til þess að kalla eftir frekari upplýsingum í tengslum við ölvunarástand hins ökumannsins, til þess að hugsanlega geta gert kröfu á grundvelli 26. gr. skaðabótalaga. Það var aftur á móti ekki gert. Ekki verður heldur talið að fyrirvarinn sem gerður var við bótauppgjörið 15. desember 2014 náði til miskabóta samkvæmt 26. gr. skaðabótalaga. Verður því að telja að með fyrrgreindu uppgjöri hafi M fyrirgert rétti sínum til að krefjast miskabóta á grundvelli 26. gr. skaðabótalaga.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á miskabótum samkvæmt 26. gr. skaðabótalaga úr ábyrgðartryggingu ökutækis hjá V.

Reykjavík 27. september 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.